

цата ви, и ще ги напише въ умоветъ ви. Кой каквото прави, това ще намѣри. Слѣдователно, съ тази енергия, която иде отъ слънцето, всички трѣбва да се свържатъ, бащи и майки не се ли свържатъ съ слънцето, да не се женятъ. Туй не е за васъ, обикновенитъ хора. Който се жени, трѣбва да се свърже съ тази енергия, тогава и дѣцата ще бждатъ свързани. И въ такъвъ единъ домъ ще има вѣчно здраве, вѣчно блаженство, и всичко, каквото дойде, лесно ще става. Тѣй е. И Писанието така казва: „Повѣрвай въ Господа.“ Въ кой Господъ да повѣрваме ние? — Въ живия Господъ. И онзи ученикъ, като погледне слънцето, той ще види нѣщо повече, а обикновениятъ човѣкъ, като погледне, ще каже: „Слънце, кой не го е виждалъ!“ Обаче, въ слънцето има нѣщо, което хората не сж видѣли. И тѣй, ние ще се приближимъ, за да можемъ да схванемъ тази жива енергия, която всѣкога ви говори. Вие услужвали ли сте се въ вашия животъ?

На ученика не му се позволява да говори много; на ученика не се позволява да прѣувеличава нѣщата; на ученика не се позволява да казва, какво е неговото произхождение; на ученика не се позволява глава да става, той трѣбве да бжде всѣкога опашка. Тѣй е. Той, въ който домъ и да влѣзе, нѣма да каже: „Знаете ли, кой съмъ азъ? Яйца да ми опържите съ прѣсно масло, послѣ съ кисело млѣко, хлѣбътъ да бжде хубаво омѣсенъ, по особенъ начинъ да бжде направенъ. Азъ съмъ човѣкъ, пратенъ отъ Господа; защото, иначе, знаете ли, какво ще бжде върху васъ?“ Това не е ученикъ, това е единъ обикновенъ човѣкъ. Така правѣха и турскиѣ заптиета: като дойдѣха съ камшика, веднага яйца съ масло ще имъ направятъ, кокошка ще заколятъ, и ще имъ кажатъ: „Ага ефенди.“ Ученикътъ, като влѣзе, ще носи всичко въ торбичката си. Той ще бжде толкова скромненъ, че, като влѣзе, тия хора да се очудятъ, дѣто той толкова малко яде, а е най-здравъ човѣкъ. Ученикътъ,